

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010223
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714010223.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2015, v trestnej veci obžalovaného F. T., pre trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4 T 62/2014 zo dňa 23.4.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. T..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 4 T 62/2014 zo dňa 23.4.2015 bol obžalovaný F. T. uznaný vinným z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods.1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 09.10.2013 v čase o 9,25 h v F. na ul. X. Č.. X, na dodávkovom motorovom vozidle zn. H. F., M.: X. XXX M. modrej farby, vošiel do X. T., následne si kľúčmi otvoril skladové priestory postavené na parcele č. XXXX, ktorých majiteľom je spoločnosť Z. C., Q.. Q. J..H.. so sídlom G. X, O., IČO: XX XXX XXX a s vozidlom vošiel dnu, pričom v čase 9,30 hod. bola príslušníkmi kriminálneho úradu finančnej správy A. v spolupráci s jednotkou služobných zákrokov A. B. vykonaná súčinnosťná akcia v priestoroch predmetného skladu kde bol zaistený pri predmetnom vozidle na ložnú plochu, ktorého už naložil dva kusy krabíc, v ktorých sa nachádzalo 100 kusov kartónov (20 000 ks) zahraničných cigariet zn. W. červené a W. biele, v spotrebiteľskom balení po 20 kusov v jednej krabičke, bez platnej slovenskej kontrolnej známky, všetky v dĺžke tabakového povrazca do 80 mm, hoci vedel, že týmto porušuje ustanovenia § 9 a § 10 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov, čím spôsobil Q. J. v zastúpení C. Ú. F. finančný únik na spotrebnej dani z tabakových výrobkov vo výške 1850,20 €.

Za to mu súd podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. uložil trest vyhostenia na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu P.. P. A.. V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku s tým, že tento nepovažoval za zákonný a dôvodný. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že napadnutý rozsudok okresného súdu sa opierať len o svedecké výpovede colníkov Ľ.J. F., F.. F. O. T. F. Š.. Títo príslušníci mali po príchode do skladu v aute obžalovaného identifikovať dva kusy krabíc zahraničných cigariet. V tejto súvislosti poukázal na obsah predmetných výpovedí svedkov a podľa názoru obžalovaného z týchto nebolo možné vyvodit' jednoznačný záver, že spáchal trestný čin, pre ktorý bol trestne stíhaný. V podanom odvolaní upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že uvedení svedkovia nevideli, kto naložil predmetné cigarety do vozidla. Z tohto dôvodu bol do konania pribratý znalec z odboru daktyloskopie, ktorý na baleniach cigariet nezistil daktyloskopické stopy obžalovaného. Vzorky

bukálnych výterov osoby označenej ako F. T. boli ako pôvodcovia zabezpečenej stopy č. 9 jednoznačne vylúčené. Závery znaleckých posudkov svedčili v prospech obžalovaného, a preto tieto dôkazy vylúčili jeho trestno-právnu zodpovednosť.

Obžalovaný ďalej poukázal na okolnosti prípadu ohľadne svojho zadržania na mieste činu, ako i objemu zaistených cigariet. V predmetnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu, a to z dôvodu, že zo strany okresného súdu boli zamietnuté jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Skutočnosti uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku neodôvodňovali jeho výrok z dôvodu, že tieto sú nelogické a navzájom si odporovali. Obžalovaný taktiež poukázal na biologické stopy zaistené na volante a hlavici riadiacej páky s tým, že zmiešaný biologický materiál bol identifikovaný od minimálne troch osôb. Napadnutý rozsudok sa preto javil ako nepresvedčivý a okresný súd mal pri svojom rozhodnutí správne aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ - čiže v pochybnostiach mal rozhodnúť v prospech obžalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby ho krajský súd spod podanej obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného, jeho obhajca zotrval na písomných dôvodoch odvolania predložených krajskému súdu a navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť s tým, aby bol spod podanej obžaloby oslobodený.

Prokurátor krajskej prokuratúry napadnutý rozsudok okresného súdu považoval v celom rozsahu za zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania a podaného odvolania krajský súd považoval za potrebné zvýrazniť, že v trestnom stíhaní obžalovaného F. T. už v predchádzajúcom konaní rozhodol, a to svojím uznesením sp.zn. 7To 122/2014 z 22.1.2015. Obsahom predmetného uznesenia krajský súd konštatoval, že v konkrétnom trestnom stíhaní nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali u obžalovaného aplikáciu ustanovenia § 285 Tr.por.

Po zrušení prvotného oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu prvostupňový súd postupoval v zmysle vyjadreného právneho názoru krajského súdu v uvedenom uznesení a obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti uznal vinným. Obžalovaný spáchanie trestného činu poprel a v rámci svojho trestného stíhania uviedol, že na miesto činu sa dostavil po sérii oslovení neznámymi osobami a z dôvodu úmyslu odvieť uskladnený nábytok.

V trestnom stíhaní boli zabezpečené svedecké výpovede zakročujúcich príslušníkov colného úradu, z ktorých bolo zrejmé, že obžalovaný sa v inkriminovanom čase pokúšal z miesta činu naložiť a odvieť nelegálne balenia cigariet. Obžalovaný bol na mieste činu zaistený s tým, že jeho osoba bola predvedená na príslušné oddelenie polície.

Okrem týchto dôkazov boli v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zabezpečené ďalšie dôkazy, a to hlavne fotodokumentácia miesta činu, ako i záznamy z kamerových snímačov. Z týchto dôkazov bolo krajskému súdu zrejmé, že obžalovaný sa v udanom čase spáchania trestného činu nachádzal na jeho mieste a do objektu, v ktorom boli zaistené balenia nelegálnych cigariet vnikol spoločne s T. G.. Zo zabezpečených dôkazov taktiež vyplýval jednoznačný záver, že vo vozidle, ktoré do objektu viedol obžalovaný boli okrem uskladnených balení cigariet nájdené kartóny, a to aj v jeho batožinovom priestore.

Krajský súd preto prijal záver, ktorý uviedol už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp.zn.7To 122/2014 z 22.1.2015, v zmysle ktorého stíhaná trestná činnosť obžalovaného F. T. bola zabezpečenými a vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázaná. Argumenty obhajoby o nafingovaní stíhanej trestnej činnosti príslušníkmi polície, resp. colného úradu sa druhostupňovému súdu javili ako nanajvýš nedôveryhodné. Krajský súd v činnosti týchto orgánov pri zákroku voči obžalovanému nezistil žiadne pochybenia a v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Výpovede zakročujúcich colníkov Ľ.J. F., F.. F. O. T. F. Š. odvolací súd vyhodnotil ako presvedčivé s tým, že tieto v celom rozsahu spolu s ďalšími zabezpečenými dôkazmi obžalovaného F. T. zo stíhanej trestnej činnosti usvedčili. Návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania v prvostupňovom konaní krajský súd v zhode s názorom okresného súdu vyhodnotil ako nadbytočné a tieto by nemali podstatný vplyv na výsledok prebiehajúceho trestného stíhania.

Obžalovanému bol podľa § 65 ods.1, ods.4 Tr.zák. uložený samostatný trest vyhostenia na dobu 36 mesiacov, ktorý odvolací súd považoval za zodpovedajúci zákonu, ako i zásadám na ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr.zák.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného F. T. podľa § 319 Tr.por. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.